

[Marinus Sørensen]

ret til at pålægge dækningsafgift. Lovforslaget synes således ikke at have sin baggrund i et kommunalt ønske om decentralisering på dette punkt, og vi kan ikke medvirke til dens gennemførelse.

Erlendsson (FP):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede, skal jeg nøjes med at meddele, at vi ikke kan støtte lovforslaget.

Henrik Toft (V):

Da venstres ordfører, hr. Fogh Rasmussen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Begrundelsen for SFs forslag er, at de gældende maksimumsgrænser for påligning af dækningsafgift forhindrer kommuner og amtskommuner i at få fuld dækning for de udgifter, som offentlige ejendomme og private erhvervsjendomme påfører kommuner og amtskommuner.

Det kunne være interessant at få at vide, hvorledes SF vil dokumentere denne påstand. I praksis vil det være ganske umuligt at beregne disse ejendommers særlige andel i udgifterne til veje, gader, belysning, parkeringspladser og brandvæsen. Erfaringen synes også at modbevise SFs påstand. Af de 279 kommuner er der kun 30, som udskriver dækningsafgift på erhvervsjendomme med den maksimale sats på 10 promille af forskelsværdien. 196 kommuner udskriver slet ikke en sådan dækningsafgift. Det er svært at tro, at de gældende maksimumslofter virker snærende for kommunerne, når så få udnytter dem.

Dertil kommer, at en ophævelse af maksimumsgrænserne ville give kommunerne en u hensigtsmæssig mulighed for at overvælte en del af skattebyrden på staten for så vidt angår dækningsafgiften af statsejendomme.

Endelig vil en fuldstændig frigivelse af adgangen til at påligne dækningsafgift på erhvervsjendomme give kommunerne et instrument i hænde til at påvirke konkurrencen mellem erhvervsvirksomhederne, hvilket vi ikke anser for at være en kommunal opgave. Derfor er det velbegrundet med et maksimumsloft over dækningsafgifterne.

Venstre kan således ikke tilslutte sig dette forslag.

Grove (KF):

SFs lovforslag er et forsøg på at camouflere et øget skattetryk på erhvervslivet, og som vi har det i øjeblikket med arbejdsløshed osv., er der vist ingen grund til at forøge udgifterne for erhvervslivet. Det vil virke som en ekstra ejendomsbeskatning. Det vil medføre øgede udgifter osv.

Med hensyn til begrundelsen for forslaget ved jeg ikke, om det er det hensyn, SF vil tage, at eftersom der bliver flere og flere erhvervsjendomme, f. eks. i Københavns kommune, så kan det være vanskeligt at få skatterne til at hænge sammen. Derfor vil jeg spørge indenrigsministeren, om han eventuelt vil være med til at foreslå en større del af selskabsbeskatningen ført tilbage til kommunerne. Det bliver efterhånden også et problem i andre kommuner ude i landet, at flere og flere enkeltmandsfirmaer bliver omdannet til anpartsselskaber af forskellig art eller interentskaber, og derigennem bliver der egentlig ført et større beskatningsprovenu tilbage til staten. Det er måske den vej, vi skal.

Bollmann (CD):

Jeg skal ikke gentage de forrige ordføreres gode argumenter mod forslaget, men kun sige, at CD ikke kan finde nogen som helst fornuftig begrundelse for forslaget, og at vi derfor under ingen omstændigheder kan støtte SF, heller ikke i dette forslag.

Freddy Madsen (DKP):

Så må jeg måske være den første, der ser med sympati på SFs forslag. Det er ikke uden grund, for det er faktisk en del af et forslag, som vi tidligere selv har fremsat, så vi synes, at det både er rigtigt og rimeligt at foretage denne udvidelse.

Det er jo rigtigt, som indenrigsministeren siger, at det kun er halvdelen af kommunerne, der på nuværende tidspunkt opkræver dækningsafgifter, men deriblandt er jo nogle af de meget store kommuner. Det er også rigtigt, som hr. Grove var inde på det, at specielt i meget store kommuner er der en temmelig stor del af den indre by, det, man kan kalde city, hvor der er store forretninger, som tjener store penge på byens befolkning, men også med alle de udgifter, som kommunen faktisk må afholde til gågader, til ændring af miljøer osv. Det er faktisk den eneste måde, hvorpå man kan få dem til at beta-